

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Monvmenta Paderbornensia

Ferdinand <II., Paderborn, Bischof>

Paderbornae, 1669

2. Prope Bodecam Monasterivm S. Menolphi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11425

nobis propositum, quàm partam Paderbornensium nomi-
ni gloriam candidæ veritati asserere.

WEVELSBVRGVM PROPE BODECAM

Monasterium S. Menolphi.

I. **WEVELSBVRGVM.** Erymon *Wewelsburgi* ob-
scurum atque incertum est. Bödecenses quidem
in literis suis memorant, senum traditione quendam *We-*
velonem Buranum, permisso Abbatissæ Bödecensis, primum
hoc loco posuisse domicilium, & *Wewelsburgo* nomen dedif-
se. Verùm in genealogia Burana Gasparis Schioppij, atque
antiquis literarum monumentis, neminem è Buranis hoc
nomine usum lego. Huic cognominis locus est in Helve-
tijijs, dictus *Wewelsburg*, qui viris doctis est *Aventicum Ta-*
citi, & *Avanticum Ptolemæi*.

2. **PROPE BODECAM MONASTERIVM S.
MENOLPHI.** Gobelinus Persona in *Cosmodromio*. Ætat,
6. cap. 40. de auctore Bödecensis Monasterij S. Menolpho
ita narrat. *Carolus postquam Vestphalos subegit, S. Meinul-*
phum de fonte leuavit, & matrem ejus Vichtrud dictam, patre
ejus defuncto, in suam protectionem recepit: quoniam frater ma-
riti defuncti vim stupri sibi conabatur inferre. Hic Meinulphus
nobilibus parentibus exortus, Archidiaconus in Ecclesia Pader-
bornensi, de bonis paternis Monasterium Monialium seu Canoni-
carum regularium in villa Bodicken Paderbornensis diæcesis fun-
davit

avit, & dotavit. Etsi verò idem Gobelinus Persona cap. 41. hæc subjungat. *Quod Meinulphus* (qui erat unus è legatis, quos An. 836. B. Baduradus Episcopus Paderbornensis, ad reliquias S. Liborij impetrandas, ad Cenomanos miserat) *in Ecclesia S. Vincentij Cenomanensi vovit Monasterium Sanctimonialium fundare, in honorem B. Mariae & S. Liborij, in loco, quæ dicitur Bodicon; & Cranzius metrop. lib. 1. cap. 28. asserat, ideò S. Meinulphum fundandi Monasterij votum nuncupasse, ut prosperare dignaretur Deus legationem eorum.* Nulla tamen hujus voti apud Cenomanos nuncupati fit mentio in vita S. Menolphi, quæ extat, & quam ipse Gobelinus conscripsit. Imò huic narrationi adversari videtur, quod S. Menolphus jam ante, quàm ad Cenomanos legatus iret, Ludovicum Pium Imperatorem, suâsu Baduradi Episcopi, An. 816. Aquisgrani in concilio provinciali accesserit, facultatem ædificandi Monasterium ab eo impetraturus, & quod Ludovicus *grato animo petitionem ejus acceptans, litteras suo signatas sigillo super suo consensu gratiose concesserit.* Vita S. Menolphi, & ex ea Baronius ad An. 816. De fundatione aliquantò accuratius agunt veteres Bodecensis Monasterij literæ, his verbis. *Beatus Maynulfus divina revelationis instinctu celestique visione instructus, quoddam Monasterium, quod Westfalica lingua Bodeken, quasi parvum dolium appellavit, in terra patrimonij sui, approbante Imperatore, qui tunc Aquisgrani fuerat, solemniter construxit, & ipsum Monasterium de bonis suis temporalibus, quæ multa erant, largiter dotavit, & inibi nobiles feminas & devotas, quæ vulgariter Doemvrouv vocantur nuncupantur, instituit, quibus sanctus vir omnem foris evagandi occasionem in vim majoris stabilitatis præcludere velens, pro-*

vide

uida dispensatione constituit sex armigeros circumjacentes, tan-
 quam procuratores Monasterij prædicti, quibus bona sua abundan-
 ter distribuit, tam in villis, quam in grangijs, ut de his bonis Mona-
 sterio prædicto certis temporibus anni omnia necessaria pro victu
 & vestitu ministrarent. Sed & alijs Vasallis armigeris bona phea-
 dalia contulit, ut & ipsi essent fideles defensores Monasterij præ-
 dicti, & subjecti eidem. Propter hoc omne jus infeodandi, & con-
 ferendi ipsa bona pheadalia transtulit in ipsas Dominas, & earum
 Monasterium. Porro his munitiõibus feminarum non conten-
 tus sanctus Pater Maynolphus, potentiorẽ nobilem de vicinis
 constituit in præfectum, & superiorem defensorem omnium bo-
 norum Monasterij, ac causarum emergentium, quantumcunque
 certis sibi bonis, ac pensionibus de singulis officijs, ut commodius
 onus hujusmodi portare posset, deputatis, ut his vallata circum-
 quaque tutoribus prædicta femina Deo devotis famularentur ob-
 sequijs. Cujus quidem ordinationis & institutionis dispositio li-
 teris sigillatis expressius habetur in prædicto Monasterio, & stetit
 hac ordinatio per plures annos post mortem beati viri Maynolphi.
 Sed heu convenerunt inimici omnis religionis, dignitas generis,
 ocium, & voluptas, & castra Dei ac patrimonium Christi fundi-
 tus devastantes nihil reliquerunt, proinde dicti officiati, & va-
 salli bona sibi deputata pro ministratiõne necessariorum Monasterij
 sibi appropriarunt, vendiderunt, & heredibus suis tanquam pro-
 pria, nemine contradicente, reliquerunt. Ita Bödecensis Mona-
 sterij virgines multis domesticis difficultatibus conflictatas,
 haud minoribus damnis atque injurijs externi affecerunt,
 quando Nobiles de Fürstenberg ex VVaterlappe, propter Nobiles de
 Drencken, Ecclesiam Bödecensem unã cum Monasterio incenderunt;
 Id damnum ipsos quidem Fürstenbergios resarsisse, sed dono ab alijs
 interverso, nihil inde commodi Bödecenses esse consecutos, in literis

R

suis

suis Bodecenses ipsi jure conqueruntur. Veruntamen ne si-
 miles in Paderbornensem ditionem incursiones deinceps
 fierent, Henricus Spiegelius Episcopus Paderb. cavere vide-
 tur voluisse his literis, quas Latine vertimus, & Arnoldus de
 Brencken, nobili genere, virtute, ac doctrina vir æquè con-
 spicuus, in schedis suis repertas, & ab Henrico Episcopo Pa-
 derbornensi, securitatis utique causa, ipsius majoribus reli-
 ctas, nobiscum antehac communicavit. Nos *VVenemarus*
de Forstenberg, & *Fridericus* ejus filius presentibus literis profite-
 mur, & testatum facimus, nos cum venerabili D. Henrico Episcopo
 Paderbornensi in hac pacta amicè convenisse, quod omnibus actio-
 nibus, quæ nobis in illum, & illius subditos possent competere, su-
 per sedebimus, quoad prædictus Dominus vixerit. Quod si autem
 inter ipsum, aut ejus subditos, & nos nova deinceps oriretur con-
 troversia, eam intra quatuor hebdomadas, coram Episcopo prædi-
 cto, jure prosequemur, quo temporis spacio si jus redditum non
 fuerit, liberum nobis erit, salva hac transactione, eum adire, què
 jus nostrum nobis tribuat. Contra si Episcopo, aut illius subditis
 nova nobiscum controversia posthac intercedet, eaque super re ap-
 pellabimur, intra proximas quatuor hebdomadas id, quod justum
 erit, faciemus. Casu autem quo Episcopus officio Mariscalli *VWest-*
phaliae abiret, & *Coloniensibus* bellum inferret, fas erit nobis, sal-
 vis his pactis, *Coloniensi Archiepiscopo* opitulari. Porro si *Epi-*
scopus, aut illius subditi nos hostiliter aggredierentur, salvis item
 his literis, nobis licebit vicissim hostilia facere. Quæ uti conven-
 ta sunt, nos *VVenemarus* ac *Fridericus* ejus filius bona fide, quæ ju-
 ramenti loco valeat, firmiter, ac sine dolo nos observaturos pollice-
 mur. In cujus rei testimonium sigilla nostra presentibus literis
 appendimus. Datum Anno Domini M. CCCLXX. feria quinta
 post

post octavam Apostolorum. Bödocensis igitur Monasterij fortunis unà cum disciplina, & cultu divino miserandum in modum ita dilapsis, ut ex omnibus ipsius adificijs sola Ecclesia, plus tamen, fimo & immunditia ejus restantibus, pro receptaculo bestiarum, quam pro divini cultus exhibitione perduraret, & in capellis eidem Ecclesie quondam annexis, tunc verò dirutis, imo super ipsa altaria capellarum, sicut in saltu, virgulta succrescerent, & tam Canonice, quam rector parochialis cura, ac etiam clerici ceteri, sola Abbatissa ibidem in tugurio rusticano degente, terram fructiferam tanquam eis versam in salsuginem abhorrentes, locum ipsum dudum reliquerint, VValburgis de VValde Abbatissa Bödecensis ipsam Abbatiam cum Monasterio, reservato sibi usufructu certæ pensionis annuæ, VWilhelmo de Monte Episcopo Paderbornensi Anno 1408. Indict. 1. Kal. Septembr. resignavit; Is verò An. 1409. 17. mens. Julij idem Monasterium à se reformatum honorabili viro Ioanni VVuil Priori Monasterij Canonorum regularium in Suvollis, Trajectensis diocesis, tradidit, concessit & assignavit. Ex antiquis literarum Bödecensium monumentis, & Gobelini Perlon. Cosmodromio. Ætat. 6. cap. 90.

3. INDOMITIS OLIM PATRIAM DEFENDIT AB HVNNIS. Sicut Carolus M. bello per VIII. annos gesto Hunnos egregiè contudit, quo tota eorum nobilitas, tota gloria decidit: omnis pecunia, & congesti longo tempore thesauri direpti sunt, quibus Franci ante pauperes tunc ditati, & opibus aucti. Eginhardus in vita Caroli M. Ita Hungari, Hunnorum progenies, jam inde à Ludovici III. & Conradi I. imperio, assueti flamma ferròque interiorem Germaniam depopulari, Henricum Aucupem Germaniæ regem in primis exercu-

R 2

erunt,